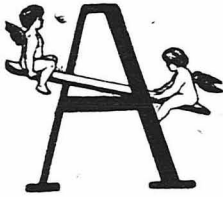

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΕΙΜΑΙ "ΑΣΤΕΡΑΣ,, ΑΠΟ ΕΞΗ ΧΡΟΝΩΝ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ!..

("Ένα χαριτωμένο κύττειογραφικό άρθρο της Μάρτ "Ήεανς, της περιήμευ νεαρής βεντέτας της «Μέτρο-Γκλέντουίν-Μάγερ»).

ΣΦΑΛΩΣ είμαι ο μόνος «αστέρας» που ξ-χει τὰ πὸ δωδεκά παιδικὰ χρόνια. Ἡ ἀνα-μνήσεις ἐκείνης τῆς εποχῆς ἔρχονται τώρα στὸ νοῦ μου σὰν ἕνα φαντασμαγορικό ὄνειρο. Ἀπὸ μικρὴ ἔζησα μέσα σ' ἐκτυφλωτικά φῶτα, σὲ χρωματιστὰ εντεῶνα καὶ σ' ἕνα παράξενο κόσμο ἀπὸ δωδεκάς γυναῖκες καὶ ἄνθρωπος ἑξεντάρη. Μοῦ φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ κοινοῦν ἕνα γλυ-κό ὄνειρο καὶ ὅτι ὄνειρευόμουν ὅλη αὐτὴ τὴν παραπῆθια ζωὴ, τὴν ὁποία ἔζησα ὀπίστω στὴν πραγματικότητα...

Ἀπὸ πού ἀρχίζουν ἡ παιδικὲς ἀναμνήσεις μου; Ἀπὸ μιὰ μεγάλη πολιτικοκρία τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου καθόμουν μὲ τοὺς γονεῖς μου, καὶ μαζί μὲ πολλὰς ἄλλες οἰκογένειες. Ἡ πολιτικοκρία αὐτὴ εἶχε στὸ πίσω μέρος μιὰ μικρὴ αὐλὴ μὲ λίγα ἀσθενικά λουλούδια, πὸν δὲν ἔ-δωκαν ποτὲ τοὺς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Σὰν καὶ αὐτὰ τὰ λουλούδια ὁμοῦς εἴμαστε καὶ ἐμεῖς τὰ παιδιά τῶν οἰκογενειῶν πὸν καθόντουσαν ἐκεῖ πέρα. Καὶ ἐμεῖς δὲν βλέπαμε ποτὲ τὸν ἥλιο. Κάθε ἡμέρα ὀπίστω ἀφίνα-με τοὺς σκοτεινοὺς διαδρόμους καὶ κατεβαίναμε μὲ παῖξον στὸ μι-κρὸ κήπο τῆς αὐλῆς. Ἐγὼ τότε θὰ ἦμουν ἔξη ἔτητων χρόνων καὶ, μὲ τὴν ἀσθένεια, ἀρχίζα νὰ καταλάβαινα τὸν κόσμο... Καθόμουν ὄρες ὀ-λόκληρες στὸ παράθυρό μου καὶ κῆττα-ζα ἀπάνω τὸ διαίτησιμα μὲς χορεῖ-τριας, μὲς κίσιους Ἐδὼθ Μάρλεϊ πὸν ἦταν «αστέρας» σ' ἕνα μικρὸ νυχτερί-νὸ παράδεισο τοῦ Μπροντγουάϊ. Ἡ ξανθὴ αὐτὴ χορεύτρια πὸν στούλιζο-τανε μὲ πολύχρομα μεταξοτὰ καὶ χρυ-στόλλινες γαντζες, κάθε ἀπόγευμα ἔ-δωζε τὸ γραμμοφῶνὸ τῆς καὶ ἀρχίζε νὰ κἀνη πρόδες τῶν ἐκκεντρικῶν χορῶν τῆς. ντυμένη μ' ἕνα μαῖσο μαῖο καὶ φορῶντας λοξὰ ἕνα ἀνδρικό ὄψηρὸ κα-πέλλο. Ἡ Ἐδὼθ Μάρλεϊ τραγουδοῦσε κιάσας σὲ πεταχτοὺς σκοποὺς κιάντι-κα τραγουδάσας, μὲ θὰ πὸν ἐπιτρέψετε νὰ μὴν κάνω διόλου λόγο γὰ τὴ φωνὴ τῆς. Τὸ φραντζούσιμα τοῦ γραμμοφῶ-νου τῆς καὶ ἡ ἀφάλσιμα φωνὴ τῆς, ἦ-σαν τὸ ἴδιο πράγμα... Ἐγὼ ὄμοις δὲν πρόσεχα στοὺς δωστοραμένους λαργυ-ρισμοὺς τῆς, ἀλλὰ στὶς ρυθμικὲς κινή-σεις τῶν ποδιῶν τῆς καὶ στὰ τρελλὰ τῆς χοροπηδήματα. Στὴν καλὴ ἐκείνη χορεύτρια τοῦ Μπροντγουάϊ λοιπὸν, χρωστο τὴν ἀποκάλυψη τοῦ ταλέντου μου. Αὐτὴ μοῦ εἶχε δείξει μὲ πὸν τρό-πο μποροῦσα νὰ ἐκπαύσω τοὺς παρὰ-ξένους καὶ ἀκαθόριστους πόθους πὸν ἀνημιούρην τὴν παιδικὴ ψυχή μου...

Θέλετε νὰ μάθετε πὸς ἀκριβὸς; Ἄ-κοδοστε... Σὰς εἶπα ὅτι ὅλα τὰ παιδιά κατεβαίναμε καὶ παῖζαμε στὸ μικρὸ κή-πο τῆς πολιτικοκρίας. Ὁ κήπος αὐτὸς εἶχε στὴ μέση μιὰ μικρὴ στέγνα, ἄλλο-τε γεμάτη νερὸ, μὲ οἱ γονεῖς μας, ἔ-πειδι εἶχαν φορηθεῖ μὴν πέσομε μέσα καὶ πνιγόμε, τὴν εἶχαν σκεπάσει μὲ τοῖσιμα. Ἀπάνω σ' αὐτὸ λοιπὸν τὸ στοργιγὸ ἀπλόως ἀνάβαινα κάθε ἡμέρη καὶ μιμούμουν τοὺς χοροὺς τῆς Ἐδὼθ Μάρλεϊ, ἐνὸ ὅλα τ' ἄλλα παιδιά καθόντουσαν ὀπίστω καὶ μὲ θαυμάζονε... Μαντεύετε τώρα ὅτι εἶχα κάνει κριμὰς ἀνακαρφες στὶς ντυνάτες καὶ στὰ σφύρτια τοῦ κομοῦ μὲς καὶ εἶχα ἀνακαλύψει ἕνα σορὸ πολὺχρομα μεταξοτὰ, παλινε δαντέλλες καὶ μερικὰ φτερά ἀστροβουκαμῆρου. πὸν τὰ φοροῦσαν στὰ καπέλλα τους ἐκείνο τὸν καιρὸ ὄλες ἡ γυναῖκες. Αὐτὰ τὰ κοροῦθια ἦσαν τὸ πρῶτο μου φεστοῦριμα. Ἐφαίναγα λοιπὸν ἔξωφρενικὲς τουαλέτες μ' ἐκείνα τὰ ζωηρόχρομα μεταξοτὰ, κρεμοῦσα τῆς δαντέλλες στὸ λαμὸ μου καὶ στὴ μέση μου, κἀφονα στὰ μαλλιά μου τὰ φροντωτὰ φτερά καὶ ἔτσι μεταμορφωνό-μουν σὲ μεγάλὴ εφεντέττα τῶν μουζικ-γῶλς τοῦ Μπροντγουάϊ. Δὲν ἤξερα βέβαια ἀκόμη νὰ χορεύω, τὰ κατάρηνα ὄμοις μὲ χαρὰ μὲ ρυθμικὲς κινήσεις καὶ ἀποσάβδα «αὐτὲς», πὸν προκαλοῦσαν τῆς ἐλει-φημῆς καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν μικροσκοπικῶν θεατῶν μου...

***

Ἡ μητέρα μου παρακαλοῦθοῦσε μ' ἕνα ἔξωφρενικὸ ἐνδίαφρον αὐ-τὲς τῆς χορευτικὲς ἐπιδείξεις μου καὶ δὲν θυμῆται νὰ μὲ μάλλσε ποτὲ γὰ τὰ μεταξοτὰ τῆς ἢ τῆς ἀπομῆμας τῆς πὸν τῆς ἔπαιρνα, γιατί ἀπὸ τὴν ἡμέρα πὸν γεννήθηκα εἶχε κάνει γὰ μένα ἕνα κριμὸ ὄνειρο. Ἦ-θελε νὰ μ' ἔδωκε μιὰ ἡμέρα ἐνδοξη καὶ βαθυλόυτη καλλιτέγχινα!

"Ὅσο γὰ τὸν πατέρα μου, ἐκείνος ἔρχοτανε τὸ βράδυ κοιρασμένος καὶ δὲν καταλάβαινε πιότα ἀπ' ὄλες αὐτὲς τῆς παιδικὲς τρελλῆς μου... Ἐλέφρασε ἔτσι ἕνας ὀλόκληρος χρόνος, ὅταν ἔζησα ἕγνη ἕνα θῆμα. Ὅλοσ οἱ «αστέρες» ἔχουν νὰ σὰς δαργηθοῦν τέτοιμα θῆματα πὸν τοὺς συνέβησαν στὴν ἀρχὴ τῆς καριέρας τους. Πὸς μποροῦσε λοιπὸν νὰ μὴν ἔγω καὶ ἐγὼ τὸ δικὸ μου; Αὐτὸ λοιπὸν τὸ θῆμα τὸ ἔ-κανε ἕνας οἰκογενε-σικός μας φίλος, ὁ μιστέρ Ἐμῖλ Σωτάρ, ὁ σπαρ-θῆτης μὲς μεγάλῆς κληματογραφικῆς ἐταιρείας. Ὁ μιστέρ Σωτάρ μὲ εἶχε δεῖ πολλές φορὲς νὰ χορεύω ἀπάνω στὴ στέγνα τοῦ κήπου μὲς καὶ ὅταν μιὰ μέρα χορεύθηκα ἕνα μικρὸ κριμὸ γὰ ἕνα κινωφόριο τοῦ φίλου, θυμῆθηκε ἀίσιως τὴν ἀγαπημένην τοῦ Μάρτς. Ἦθεε λοι-πὸν καὶ πρότεσε στοὺς γονεῖς μου νὰ μ' ἀρήσουν μὲ παῖξο στὸν κη-νηματογράφο. Θὰ μοῦ ἔδωκε 50 δολάρια τὴν ἑβδομάδα!... Ἡ μη-τέρα μου μόνον πὸν δὲν λιποθύμησε ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς. Ἡ καὶ μὲν ἡ μαμά!... Ἐδῆτε τώρα ὅτι ἀρχίζε νὰ πραγματικοκνῆται τὸ κριμὸ ὀ-νεαρό τῆς πὸν εἶχε γὰ μένα. Ὁ πατέρας μου πάλι, μπροστὰ στὸν μη-θάδη μισθὸ πὸν θὰ κερδοῦσε τὸ «εὐελοῦταῖος» του, δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρηση. Χαμογελοῦσε μάλιστα μὲ ὑπερηφάνεια πὸν θὰ ἔδωκε σὲ λίγο τὴν κόρη του νὰ παῖξη στὴν ἄθλη. Καὶ νὰ λοιπὸν; αὐτὸ ἦταν τὸ θῆμα πὸν σὰς ἔλεγα. Τὴν ἄλλη μέρα, ὁ μιστέρ Ἐμῖλ Σωτάρ πο-ρεῖλαβε τὴ μητέρα μου καὶ φέγαμε γὰ τὸ Χόλλυγουντ...

Δὲν θυμῆται τώρα πὸν καλὰ ἐκείνα τὰ παιρὰ «στοῖντιμα». Μεγά-λη ὄμοις ἐντύπωση μοῦ ἔκαναν ἀπὸ τὴν πρῶτη στιγμὴ οἱ ἐκτυφλωτικοὶ προδοῖες καὶ τὰ πολὺχρομα φῶτα τους. Ἐπίσιμα μιὰ περιεργὴ ἐπίδραση εἶχε ἀπάνω μου ὁ ἴχος πὸν ἔκανε ἡ φωτογραφικὴ μηχανή, ὅταν τὴν γυρίζε ὁ ὀπερατόρ. Ἐννοκῶθα, δίχως νὰ ἔξρω καὶ ἐγὼ γιατί, ὅτι μὲ μα-γνητῆς καὶ μ' ἔκανε νὰ καθόμουν ἀίσι-ως ἀπάνω καὶ νὰ προσέχω στὰ λόγια τοῦ σκηνοθέτη.

Τὸ πρῶτο φίλι πὸν «γύρισα» σὲ ἡμ-κία ἔξη χρόνων, ἦταν τὸ «Sudden Riches». Ἦμουν εὐχαριστημένη, ἀπὸ τὸ ῥόλο μου καὶ ἔπαυα ὄμο ὑπορῶσα πὸ καλιτέρα, ἔχοντας στὸ νοῦ μου ὅτι τὰ παιδιά τῆς πολιτικοκρίας μὲς θὰ βλέ-πανε σὲ λίγο αὐτὸ τὸ φίλι καὶ δὲν ἴθε-λα νὰ νομίζονε ὅτι ἔκανα τὴν καλλιτέ-γχινα μόνον ἀπάνω στὴ στέγνα τοῦ κή-που... Ἐπειτα, ὁ ῥόλος μου ἦταν γὰ μένα ἕνα κινωφόριο παιχνιδι. Ἐκείνο ὄμοις πὸν μὲ πειράζε, ἦταν τὸ ὅτι δὲν μὲ βάφανε καὶ ἐμένα, ὅπως τοὺς ἄλλους ἡθοπολοὺς τοῦ φίλι... Ὅταν λοιπὸν τε-λειόνα μιὰ σκημὴ, ἔτρεχα στὸ πρῶτο κα-μαρίν πὸν εἶχεσα μπροστὰ μου καὶ ἀρ-χίζα νὰ πασαλεῖομαι μὲ κριμῆς καὶ μὲ μπογιές, ὅπως ἔκαναν ἡ μεγάλῆς εφεν-τέτιες, γὰ νὰ γίνουν πὸν ὄμορφες. Κά-θε φορὰ ὀπίστω πὸν μ' ἔδωκε νὰ γυρ-ῶ σ' αὐτὰ τὰ γάλλια ὁ μιστέρ Σωτάρ, μὲ παρῶδε γελοῖντιος σ' ἕνα κορῆα πὸν μ' εἶλοῦσε ἀίσιως, μὲ στέγγονε καὶ μοῦ βοστούριονε τὰ μαλλιά καὶ μὲ πῆγνα ἔ-τσι ἄβιαρη, μὲ τὸ φινικό φοδοκῶννο χρώμα μου, μπροστὰ στὸ φωτογραφικὸ φασὸ.

"Ὅταν τελειόνα τὸ πρῶτο μου φίλι, ὁ σκηνοθέτης μου ὑπέγραψε μὲ τὴν μητέρα μου ἕνα συμβόλιμα γὰ πέντε χρόνια. καὶ ἀρχισα ποτὲ νὰ γυρῶ συνεχῶς πολὺχρομα φίλι πὸν μ' ἔκαναν πασιγῶσθη. Μέσα σὲ λίγα χρόνια ἔγνηα τὸ δημοφῶλοτερο κο-ριτσάκι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὅλες ἡ ἐφημερίδες δημοσιεσαν κάθε τόσο τὴν φωτογραφία μου καὶ ἕνα πλῆθος ἀπὸ βομιοκρανικὲς ἐπι-χειρήσεις μὸν προτεινάνε νὰ «γυρῶ» ρεζιλιμῆς τῶν προῖόντων τους. Ἀπ' αὐτὲς ὄλες τῆς δοῦντιες ἐκέρδιζα, ὅπως καταλαβαίνετε, πολλὰ λε-πτά, παρῶμλοῦσα ὄμοις τὸ σχολεῖο μου καὶ τὰ μαθηματὰ μου. Ἡ μη-τέρα μου ἦταν ἀπαρηγόρητη. Ἦθελε νὰ μοῦ δόση μιὰ ἔξωφρενικὴ μὸ-ρφωσι μὲ ὄμοις ἔδωκε καθαρά ὅτι, ἂν ἔξωκοκνῶθοῦσα ἔτσι νὰ ἐργά-ζομαι ἀπὸ τὸ πρῶτὸ ὄς τὸ βράδυ στὸ «στοῖντιμα», θ' ἀπόμεινα... κού-τεσοφο!

***

Γι' αὐτὸ, ὅταν ἔγνηα ἔντεκα χρόνων, δὲν ἀνανέωσε κανένα συμβό-λιμαό μου καὶ μ' ἀποτράβηξε ἀπὸ τὸν κηνηματογράφο, γὰ νὰ μοῦ δόση τὴ μὸρφωσι πὸν ὄνειρευόμουν.

Ἐδὼθ λοιπὸν τελειώνη ἡ πρῶτη κηνηματογραφικὴ καριέρα μου. Μακροῦ ἀπὸ τὸ στοῖντιμα τώρα, ἀρχισα νὰ μελετῶ καὶ νὰ ἐργάζο-μαι ὅλη τὴν ἡμέρα γὰ νὰ κερδοῖσα τὰ χρόνια πὸν εἶχα χάσει. Ἐκείος μάλιστα ἀπὸ τὰ μαθηματὰ τοῦ σχολεῖου, ἐμάθυνα ἀκόμη μουσικὴ καὶ

Μάρτ "Ήεανς.

χρόν. Τέσσερα δολιχόχρονα χρόνια δέν συλλογίστηρα ούτε μιά στιγμή τὸ «στούντιο», γιατί εἶχα ἀφοσιωθεί στὴ μόρφωσί μου...

Ύστερα, ὅταν ἔγινε δεκαπέντε χρόνον, οἱ γονεῖς μου μ' ἐπῆραν καὶ πάσαν ἕνα ταξίδι ἔξι μηνῶν στὴν Ἑλλάδα. Τὸ Παρίσι τότε καὶ τὸ θεάματά του μ' ἔκαναν ἀμέσως νὰ ἐπιθυμῶ σπῆλαι τὸν κινηματογράφου καὶ τὴν καλύτερη καὶ χαριερά μου. Μόλις γυρίσαμε λοιπὸν στὴ Νέα Ὑόρκη, ἐπῆρα τὴν ἰδία μέρα καὶ ξαναθῆρα τὸν παλιὸν σερνόμητή μου, τὸν μίστερ Ἐμίλ Σοτάο. Χάρησε ὅσο δέν φαντάζεστε ὅταν μὲ εἶδε, μεγάλη πειὰ καὶ ἀποφασισμένη ν' ἀφαιρούθαι στὴν ὁδόν, καὶ μὲ ὑποσχέθηκε ὅτι μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία θὰ μὲ ἔδινε νὰ ὑπογράψω ἕνα καλὸ συμβόλαιον. Αὐτὴ τὴ φερά ὅμως, ἀντὶ νὰ ὑπογράψω ἕνα συμβόλαιον καὶ τὸν κινηματογράφου, ὑπέγραψα ἕνα συμβόλαιον γιὰ τὸ θέατρο...

Ύστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα, ὁ σκηνοθέτης ἑνὸς μεγάλου θεάτρου τοῦ Μπροντωναῖου μὲ προσέλαβε μ' ἕναν καλὸ μισθὸ, γὰ νὰ παίξω στὴν κομῶδια «Daisy Mayme».

Τὸ θέατρο στὴν ἀρχὴ μ' ἄρεσε περισσότερο ἀπὸ τὸ «στούντιο». Ἐκεῖ πέρα κανεὶς ἐρχόταν ἀμέσως σ' ἐπαρὴ μὲ τὸ Κορνὸ Καταλάβαιας ἀμέσως ἂν ἄρεσε ἢ δέν ἄρεσε καὶ μπορούσε νὰ ἀρνηθῆ τὴν ἰδία στιγμή... Ἡ ἐμάντις μου λοιπὸν σ' ἐκείνο τὸ θέατρο τοῦ Μπροντωναῖου σημείωσε τὸ βράδι τῆς «φριμφουζ» μιά καταπληκτικὴ ἐπιτυχία. Ἐπειδὴ δὲ ἦμουν πασίγνωστη ἀπὸ τὸν κινηματογράφου, ὅλες ἡ ἐφημερίδες ὑποδέχτηκαν α' ἐπαινετικὰ λόγια τὴν εἰσὸδὸ μου στὸ θέατρο...

Στὰ θεάτρα τοῦ Μπροντωναῖου ἔπαιξα τέσσερα χρόνια. Εἶχα γὰρ οὐ βέβαια τὸν πρώτον ἐνθουσιασμὸ μου καὶ ἀγαποῦσα τότε λιγότερο τὸ θέατρο τῆς πόλεως ἀπὸ τὸ θέατρο τῆς πόλεως, μὰ εἶχα κερδίσει πολλὰ πράγματα ἐξ ἐπειρῶ, σ' ἐξάσκηση καὶ σὲ δραματικὴ τέχνη.

Ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ ὅσοσο δέν μὲ ἐχόχταν καμμία εἰδήσι. Ἡ-μῶν λοιπὸν ἀπογοητευμένη καὶ ἔτοιμη ν' ἀναχωρήσω τὸ συμβόλαιόν μου μ' ἐκείνο τὸ μεγάλο θέατρο τοῦ Μπροντωναῖου, ὅταν, ἔξαφνα, ἐπιστρέφοντας ἕνα βράδι στὸ σπίτι, βρήκα ἀπάνω στὴν τουαλέττα μου ἕνα μεγάλο φάκελλο. Ἦταν ἕνα συμβόλαιον ἀπὸ τὴν «Μετρό-Γκόλντγουϊν-Μάγερ»... Ἐπὶ τέλος! Μ' ἐκαλοῦσαν στὸ Χόλλυγουντ, μὲ μισθὸ 1000 δολλάρια τὴν ἑβδομάδα... Ἦταν μιά ἀνέλεστη τύχη!...

Τὸ πρῶτ τῆς ἄλλης μέρας, ἐγὼ καὶ ἡ μητέρα μου πήραμε ἀμέσως τὸ ἔξοδος γιὰ τὸ Χόλλυγουντ. Δέν μπορούσε ὅμως νὰ φαντασθῆτε τὴ χαρὰ μου, ὅταν εἶδα ὅτι ὅλος ὁ κόσμος ἐκεῖ πέρα θυμόταν ἀκόμη τὴ «μεζουζίνια Μιτς» ποὺ εἶχε παίξει ἄλλοτε σὲ τόσα φιλμ καὶ ποὺ εἶχε τὴ μοῖνα νὰ παραλειφθεῖ μὲ πλοῦδες καὶ μὲ κριμαί. Ὅλοι οἱ «ἀδελφεοὶ» μὲ δέχτηκαν μὲ μεγάλη ἀγάπη. Τὸ πρῶτο φιλμ ποὺ ἐγύρισαν τότε ἦταν τὸ «Son of India», μὲ τὸν Ραμόν Νεβάρα. Ὁ δημοφιλὴς μάλιστα κωμικὸς μου ἐνθουσιάστηκε τόσο πολὺ μ' ἐμένα, ὅστε μ' ἐγνώρισε μ' ὅλες τῆς μεγάλης προσωπικότητες τοῦ κινηματογράφου καὶ μὲ ὅλους τοὺς καινούργιους ἀδελφεοὺς του. Ἀπὸ τότε δέν ἔπαυα οὔτε μιά μέρα νὰ ἐργάζομαι διάφορα φιλμ καὶ μιά ἀπὸ τῆς τελευταῖες ἐπιτυχίες κη-τῆς ποὺ ἐγύρισαν μὲ τὸν Κλάρο Γκέμπλ.

Εἶμαι τώρα εἰκοσεννῶς ἔτους καὶ εἰς εὐτυχισμένη μὲ τὴ μητέρα μου. MATZ HBANS

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

ΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

Τὸ γυναικεῖο καπέλλο ἔχει τόσο παλιὰ ἱστορία, ὅσο καὶ ἡ φιλοσοφία. Ὁ Ὅμηρος ἀναφέρει πολλὰ καλύμματα τῆς γυναικείας κεφαλῆς, μερὰ ἀπὸ τὰ ὅποια διετηρήθησαν μάλιστα καὶ στοὺς μεταγενεότερους χρόνους.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα ἔχοιμα, κατὰ τοὺς ὀμηρικοὺς χρόνους, τὴν καλύπτρα, ἕνα λεπτότατο καλύμμα διηλαθὴ, ποὺ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ σημερινὸ βέλο ἢ τὸ γασμάκι τῶν χανομισσῶν. Ἡ καλύτερα αὐτὴ σκέπαζε τὸ κεφάλι καὶ τὸ πρόσωπον, γὰ νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τὸ κρύο, τὴ σκόνη καὶ τὸν ἥλιο. Γυναῖκες μεγάλης περιουσίας, βασίλισσες καὶ ἱέρειες, φοροῦσαν σινήθως καλύτερα.

Ὁ κεκρόφυλλος ἦταν ἕνα ἄλλο γυναικεῖο καλύμμα δικτυωτὸ καὶ πλεγμένο ἀπὸ πολυτίμητα νήματα. Ὁ κεκρόφυλλος φορεῖται καὶ σήμερον ἀπὸ πολλὰς δεσποινίδες ποὺ θέλουν νὰ συγκαταστῶν τὸ χτένιασμά των μαλλίων τους.

Ἡ ἀναδέσμη ἦταν μιά πλεχτὴ ταινία, ποὺ συγκαταῖτοε τὴν ἀρμονικὴν κάμωσιν τῶν γυναικεῖων μαλλίων.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ σπουδαιότερον ἦταν στὴν τουαλέττα τῶν ἀρχαίων Ἑλληνίδων, ἦταν τὸ κρήδεμνον, ἕνα εἶδος μαγνητικοῦ ποὺ δυνάταν στὸ κεφάλι καὶ ἐπέφερε στὶς ὀφθαλμίδες.

Ἀργότερα ἔγινε τῆς μόδας ἡ σφενδάκη, μιά πλατεῖα ταινία διηλαθὴ, ποὺ τίμιγε ὅλα τὰ μαλλιά καὶ ποὺ ἐμοιάζε μὲ τὰ σημερινὰ γυναικεῖα καπέλλα.

ΓΝΩΜΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Ἡ ἐνάρετες γυναῖκες εἶνε καλύτερες, ὑπάκουες καὶ φροντίζουν κατὰ τὴν ἀπουσία τῶν ἀνδρῶν τους νὰ διατηροῦν ὅ,τι διατέθει ὁ Θεὸς νὰ διατηρηθεῖ ἱερὸ καὶ ἀνετάρακτο: διηλαθὴ τὴν τιμὴ καὶ τὴν παρουσίαν τῶν σούζων των.

— Πρὸς τῆς ἀφροσύνης γυναῖκες πρέπει νὰ φέρεστε μὲ ἐπιεικειὰ. Ἔτσι διατάζει ὁ Θεός.

— Ἄν μιά γυναῖκα ἔχει μιλοῦσι μὲ τὸν ἄντρα τῆς καὶ φοβάται τὴν ὀργὴν καὶ τὸ μῖσος του, τὸ καλύτερον ποὺ ἔχει νὰ ποιῇ εἶνε νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν μὲ φιλία καὶ καλὰ λόγια. Ἡ ὀργὴν τοῦ ἀσπιῶ εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἄγαθόν.

— Ἄν ἡ γυναῖκα σὺς πέσει στὸ ἀμάρτημα τῆς ἀπιστίας καὶ σὺς προδοῖαι, καλύτερον ἔσονται ἀντιμετώπιζε σὺς ὡς μορτωμένος. Κἂν ἂν ἀπὸ μαρτυρήσουν ἐναντιον τῆς γυναικείας σὺς, τότε χωρίστε τὴν, ἐπιπέσει τῆς καὶ τὴν ποῖκα τῆς. Ἄν ὅμως ὑπάραξη καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐλαφροσύναν, ἢ ἀμειβθεῖαι γιὰ τὴν πρῆξιν τῆς, τότε συγχωρήσατε τὴν. Ἡ συγχωρῆσι εἶνε ὄχιον θεῖον.

— Σ' ὅλες τῆς φιλωνετικῆς σὺς καὶ πρὸ πάντων σ' ἐκείνης αὐτῆς γυναικῆ σὺς, καταφεύγετε πάντοτε στὸ συμβιβασμόν. Αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος δρόμος, ποὺ ὀδηγεῖ κατ' εὐθείαν στὸ Θεόν, ὁ δρόμος τῆς φρονήσεως, ποὺ εἶνε παραλληλὸς πρὸς τὸ δρόμον τοῦ δικαιοῦ.

(Ἀπὸ τὸ «Κοράνιον»)

— Ὁ ἔρωσις μοιάζει μὲ σεισμό. Μιά σεισμικὴ δόνησις προκαλεῖ πολλὰ ἐρεῖματα καὶ ἕνα ἐρωτικὸν θέημα μιάς νέας, πολλές φορές, περισσότερα.

— Ὁ σεισμός εἶνε ταραχὴ τῆς γῆς, ὁ ἔρωσις ταραχὴ τῆς καρδιῆς.

— Ὁ σεισμός καὶ ὁ ἔρωσις ἔχουν τὴν ἰδίαν αἰτία, τὴν ἐσωτερικὴν φωτιάν.

— Ὁ σεισμός τέλος καὶ ὁ ἔρωσις ἀποκρῖν νὰ σ' ἀφήσουν... ἀσπέρα...

— Ἡ σεμνοτητα τῶν γυναικῶν, ἂν δέν εἶνε ἕνας πονηρὸς τρόπος φιλωνετικῆς, εἶνε προσάθετα ἀποκρῖνεις κατῶν φυσικῶν ἐλαττωμάτων. Ἀπὸ ὅλα τὰ μεταχειρῶμενα εἶδη, μονάχα ἡ... χηρὴ μεταποιεῖται στὴν ἀρχικὴν τὴν τμήν.

— Νὰ φοβάται ὄχιον ἄγαθόν. Μονάχα αὐτὸς ὑπονοεῖ νὰ σοῦ προξενήσουν πραγματικὴν λύτην.

— Εὐκολότερα ἀτατάται ἡ ἀγάπη, παρὰ τὸ μῖσος.

— Γυναῖκα χωρὶς ἄντρα εἶνε πλεόν χωρὶς πηδάλιον. Ἄντρας χωρὶς γυναῖκα εἶνε ἄλλορον χωρὶς καλύμματα.

— Ἡ ἀδυσφορία εἶνε τὸ χειροκρητὸ τῆς καρδιῆς, τὸ ὅποιο προαναγγέλλει τὸν ἔπνο τῆς ἀγάτης.

— Ἐνα σκληρὸν βέβαιον πληγῶν καμμία φερά περισσότερον καὶ ἀπὸ τὸν σκληρότερον λόγον.

— Ὁ ἄνδρας ποτε δέν μπορεί νὰ διορθωθῇ μὲ στιγμιαίην γυναῖκα. Μιά φρονιμὴ γυναῖκα ὅμως, μπορεί νὰ διορθωθῇ ἕναν κομωκαθήμενον ἄντρα.

— Ἡ γυναῖκες εἶνε τὰ λόγια, ὁ ἄνδρας εἶνε τὰ ἔργα.

— Πάντοτε μαγεύουν ἡ γυναῖκες, ὅταν δέν σκεπτανται.

— Σιζυγικὴ εὐτυχία ὑπάραξη μόνον ἐκεῖ ποὺ ὁ ἄνδρας εἶνε τιχλὸς καὶ ἡ γυναῖκα κουφή.

— Ἡ φρονιμὴ γυναῖκα χιτῆσι σπιτι καὶ ἡ σπατάλη τὸ ποῦλασι.

Ἐ β ο α ι κ ῆ πα ρ ο ι μ ι α

— Τὰ πλεόντα κἄνον τὴν γυναῖκα ὑπερήφανη, ἢ ἀδιοφρῆν ἔπαττη καὶ ἡ ἀσχημια μιστή.

Ἐ β ο α ι κ ῆ πα ρ ο ι μ ι α

— Εἶνε δυστυχῆμα γιὰ μιά γυναῖκα νὰ μὴν ἔχη ἀγατηθεῖ, ἀλλὰ εἶνε ὄχιον νὰ μὴν ἀγαπῶται πλέον.

Σ ο υ ρ ι ε τ

— Γάμος δίχως γνωριμῆς προήτηρα, μοιάζει μὲ τὸ παιχνίδι κωκῶνα ἢ γοάμματος.

Ἐ ο π α ν κ ῆ πα ρ ο ι μ ι α

— Ἡ γυναῖκες κυττάζουν μὲ περισσότερη ἐπιεικειὴ ἔκεινον ποὺ δέν τῆς κυττάζει.

Ἐ λ λ ι ὀ τ

— Γιὰ τὴν γυναῖκα, καλὸν εἶνε ὅ,τι τὴν εὐχαριστεῖ καὶ κακὸν ὅ,τι δέν τὴν κολακεύει.

Ἐ σ ὀ η

— Ἡ γυναῖκα ἔχει ἕνα χαμόγελο γιὰ ὅλες τῆς χαρῆς. Ἐνα δάκρυ γιὰ ὅλες τῆς λύπης, μιά σπυρῆ γιὰ ὅλα τὰ σφάλματα, μιά ἐγκαρτέρησι γιὰ ὅλες τῆς αἰτιχίας, μιά καρδιά γιὰ ὅλους τοὺς ἄνδρας.

Μ ω π α σ ὀ α ν

— Γιὰ νὰ καταλάβῃ ἕνας ἔρασησι πόσο μπορεί νὰ τὸν μισθῇ ἢ ἐρωμένην του, ἄς σκεφθεῖ πόσο τὸν ἔχει ἀγατησει. Τὸ μῖσος καὶ ἡ ἀγάπη εἶνε ἀδελφια.

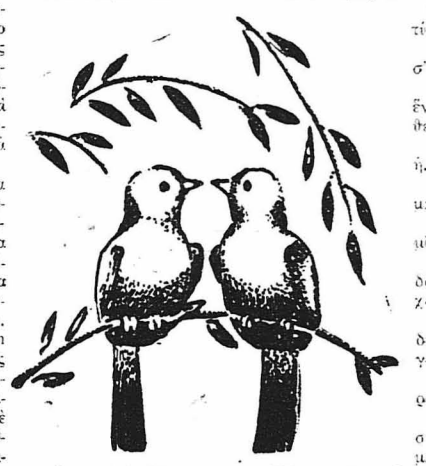
Ἐ σ ε ρ μ π ο υ λ ι ε

— Ἐκεῖ ποὺ θὰ μπορούσε νὰ πληθεῖ καθεῖ ἀνθρώπος, ἐκεῖ βρισκει περισσότερο ἀνεσι ὁ ἔρωσις.

Ἐ Δ ο υ μ ἄ ς

— Ὁ γάμος γίνεται ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἀπὸς τὸ ζῆλον ἀπὸ τὸ κρησὶ.

Ἐ β ὀ ρ ω ν

Μὴν ἦταν καὶ ὁ «Νι- MATZ HBANS

